

pintures de les aus, que sovint arribaren a Europa amb formes distorsionades— podria donar-nos, encara, una imatge correcta d'aquest colom gegant. De centenars d'altres espècies sols resten, a banda de les descripcions, les representacions gràfiques. En aquests casos el caràcter de les espècies no està determinat, com és costum, pel primer exemplar registrat, i guardat en un pot de formol (l'holotipus), sinó pel dibuix que acompanya la descripció original (l'iconotipus).

Durant la meua investigació sistemàtica en el sud-est asiàtic sobre peixos d'aigua freda, vaig registrar, per exemple, l'iconotipus del *Tetruodon Cutcutia*. Com que de moltes espècies no se n'ha descobert cap exemplar viu, hem de limitar-nos a parlar, per exemple, dels iconotipus de l'unicorn (*Equus Unicornis*), del drac (*Draco Vulgaris*) i del monstre del llac Ness (*Nessum Monstrosum*).

EMOCIÓ

Tant la ciència com l'art són el reflex d'una mateixa realitat. És gràcies al Dr. Ameisenhaufen i als seus descobridors espanyols que, avui, podem admirar com ambdós reflexos conflueixen en una sola imatge. Això m'ha fet reviure una emoció que tenia por de no tornar a experimentar: la commovedora bellesa de la tosquedat zoològica. Com a norma, aquesta bellesa només es troba en els racons cada vegada més estranys de zoos i museus de zoologia, on els animals oscil·len entre el salvatgisme i la domesticitat, entre l'activitat i la letargia, entre allò que ha fet Déu i allò que ha fet l'home, entre la naturalesa i la cultura. Una vegada a Bèlgica vaig ser feliç dos dies després d'haver mirat durant més de mitja hora un goril·la que equivocadament vaig creure que era dissecat. Aquesta emoció que no es pot comprendre sense haver-la experimentat té, segurament, alguna cosa a veure amb la inexpressivitat de King Kong i la tristesa d'un possible abric de pells, com si la mort certera s'avancés a la vida. Hi ha molta gent que no és conscient d'aquesta emoció, però això no vol dir que no la comparteixin. De qualsevol manera el nombre de persones que visita zoos i museus de zoologia és molt més gran que el nombre de persones que s'aventuren a la veritable natura viva.

La ciència moderna no aprova les criatures amb aparença d'animal i amb intencions humanes. S'intenta obstinadament mantenir els homes i els animals separats, uns a la seva reserva natural, els altres als pobles i a les ciutats, com quan es van confinar els indis a les reserves per salvar-los d'una cosa terrible, que en honor de la convivència s'anomenà simplement "extinció". Artistes com Fontcuberta i Formiguera ho saben prou bé. Han manllevat una mica de la ciència per tornar-nos-en molta més: la seva ànima.

Midas Dekkers. Biòleg